

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวถือเป็นสาขาหนึ่งของการค้าบริการที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อเศรษฐกิจของหลายๆ ประเทศ เนื่องจากเป็นแหล่งที่มาของเงินตราต่างประเทศและแหล่งที่มาของการจ้างงานที่สำคัญโดยเป็นที่ยอมรับว่าการท่องเที่ยวเป็นภาคเศรษฐกิจหนึ่งที่มีการขยายตัวสูงที่สุดและถูกจัดให้เป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญอย่างมากต่อการค้าทั่วโลกสำหรับในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาการท่องเที่ยวถือว่าเป็นอุตสาหกรรมส่งออกที่สำคัญ เนื่องจากนำมาซึ่งเงินตราต่างประเทศ (กรมการท่องเที่ยว, 2555) นอกจากนี้การท่องเที่ยวยังเป็นอุตสาหกรรมภาคบริการที่มีการขยายตัวสูงและมีบทบาทสำคัญในระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยเป็นอย่างมาก เพราะนอกจากจะสร้างรายได้โดยมีมูลค่าเป็นอันดับหนึ่งของการค้าบริการรวมของประเทศแล้วยังเป็นอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดธุรกิจที่เกี่ยวข้องอีกมากมาย อาทิ โรงแรมและที่พัก ภัตตาคาร ร้านอาหาร ร้านจำหน่ายของที่ระลึก การคมนาคมขนส่ง เป็นต้น ซึ่งก่อให้เกิดการลงทุนการจ้างงานและการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นและเมื่อประเทศประสบภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจการท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญในการสร้างรายได้ให้กับประเทศสามารถช่วยให้เศรษฐกิจฟื้นตัวได้ในเวลาที่รวดเร็วกว่าภาคผลิตและบริการอื่นๆ โดยในแต่ละปีอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสามารถสร้างรายได้เข้าสู่ประเทศในรูปเงินตราต่างประเทศปีละหลายแสนล้านบาทรวมทั้งสร้างกระแสเงินหมุนเวียนภายในประเทศจากคนไทยเที่ยวไทยนับแสนล้านบาทเช่นเดียวกัน (คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2555)

อนึ่งแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 ได้วิเคราะห์ว่ามีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว กล่าวคือ นักท่องเที่ยวนิยมเดินทางท่องเที่ยวระยะใกล้โดยอาจเลือกเดินทางมาท่องเที่ยวภายในประเทศหรือภายในภูมิภาคเดียวกันมากขึ้น นอกจากนี้ยังได้เกิดกระแสความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมการอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมดั้งเดิมกำลังได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวและมีแนวโน้มมากขึ้น แนวคิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนจึงได้ถูกเปลี่ยนถ่ายเข้าสู่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยรวมอย่างเป็นลำดับและกำลังปรับเปลี่ยนสภาพไปสู่การจัดการที่คำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของธรรมชาติ ชุมชนขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนและมุ่งเน้นสิ่งแวดล้อม โดยประเทศไทยนั้นนักท่องเที่ยวไทยมีแนวโน้มเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศมากขึ้น

จากยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2559 การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมองค์การการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization, 2003 อ้างถึงในการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2550, หน้า 8) ได้ระบุว่าการท่องเที่ยวของโลกในศตวรรษที่ 21 ใช้หลักการของแผนแม่บทของโลก (Agenda 21) เป็นกรอบในการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนโดยคำนึงถึงหลักการ 4 ประการ คือ 1) การดำเนินกิจการการท่องเที่ยวในขอบเขตที่ความสามารถรองรับธรรมชาติชุมชนขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมและวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนที่จะมีได้ 2) ความตระหนักในกิจกรรมการท่องเที่ยวที่จะมีผลกระทบต่อชุมชนขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมประเพณีและวิถีชีวิตความ

เป็นอยู่ของชุมชนอันเป็นเอกลักษณ์ และอัตลักษณ์ของชุมชนท้องถิ่น 3) การมีส่วนร่วมของเจ้าบ้านและผู้มาเยือนต่อกิจกรรมการท่องเที่ยว 4) การเชื่อมโยงประสานความจำเป็นต่อการพัฒนาทางเลือกของชุมชนและกำหนดแผนงานทางเศรษฐกิจการดำรงอยู่ของชุมชนและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างยั่งยืนในขณะที่ประเทศไทยมีทรัพยากรการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม (Cultural Resources) มากเป็นอันดับ 3 ของภูมิภาคเอเชีย (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2552, หน้า 8) อีกทั้งนโยบายรัฐบาลและยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศด้านการท่องเที่ยวในระดับต่าง ๆ ของไทยทั้งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 นโยบายของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาด้านการท่องเที่ยวแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ 2555-2559 และนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติฉบับที่ 8 (2555-2559) ล้วนให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมโดยเฉพาะนโยบายส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของรัฐบาลชุดปัจจุบันที่จัดให้การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเป็น 1 ใน 15 สาขาย่อยของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ซึ่งแสดงให้เห็นถึงทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของไทยในอนาคตได้เป็นอย่างดีผนวกกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่ไร้ความเร่งรีบเน้นเสพสุนทรียศาสตร์จากการเดินทางมากขึ้นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจึงเป็นการท่องเที่ยวที่มีแนวโน้มจะได้รับความนิยมมากในอนาคตและเป็นจุดขายสำคัญของไทย (สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, 2558)

สำหรับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและมรดกโลกนั้นได้ถูกแบ่งจำแนกออกเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่ 1) กลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนา 2) กลุ่มท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มน้ำภาคกลาง 3) กลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ 4) กลุ่มท่องเที่ยวมหัศจรรย์เส้นทางบุญ 5) กลุ่มท่องเที่ยวเส้นทางไดโนเสาร์ ซึ่งทั้ง 5 กลุ่มประกอบด้วย 39 จังหวัด คือ เชียงใหม่ ลำปาง ลำพูน เชียงราย แพร่ พะเยา น่าน สุโขทัย กำแพงเพชร นนทบุรี พระนครศรีอยุธยา ปทุมธานี อ่างทอง ลพบุรี สิงห์บุรี ชัยนาท นครปฐม สมุทรสาคร สมุทรปราการ ราชบุรี สุพรรณบุรี สมุทรสงคราม อุตรดิตถ์หนองบัวลำพู มุกดาหาร สกลนคร กาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม ร้อยเอ็ด นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ อุบลราชธานี อำนาจเจริญ ศรีสะเกษ ยโสธร และกรุงเทพมหานคร (สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, 2558) โดยบุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548, หน้า 286-288) ได้อธิบายว่าการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมประกอบด้วย 1) ประวัติศาสตร์และร่องรอยทางประวัติศาสตร์ 2) โบราณคดีและพิพิธภัณฑ์ 3) งานสถาปัตยกรรมเก่าแก่ดั้งเดิม 4) ศิลปะหัตถกรรมประติมากรรมภาพวาดรูปปั้นและแกะสลัก 5) ศาสนารวมถึงพิธีกรรมต่างๆทางศาสนา 6) ดนตรีการแสดงละครภาพยนตร์ 7) ภาษาและวรรณกรรม 8) วิถีชีวิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายอาหาร 9) ประเพณีวัฒนธรรมพื้นบ้านเทศกาลต่าง ๆ จึงเห็นได้ว่าการท่องเที่ยวมีความสำคัญและมีหลายรูปแบบ

จังหวัดนครปฐมเป็นจังหวัดหนึ่งในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานคร และเป็น 1 ใน 39 จังหวัดที่จัดอยู่ในประเภทของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและมรดกโลก โดยเป็นจังหวัดที่มีคนหลายเชื้อชาติอยู่ร่วมกัน มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมทั้งด้านภาษา การแต่งกาย ประเพณีต่าง ๆ อาหาร และการละเล่นพื้นเมืองสำคัญ ประกอบกับการมีแม่น้ำไหลผ่านจังหวัดพื้นดินมีความอุดมสมบูรณ์ในด้านอาหาร พืช ผัก ผลไม้ และมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไป รวมถึงแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ โดยจังหวัดนครปฐมจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวและสืบสานวัฒนธรรมประเพณีของไทยอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์เกี่ยวกับการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดทำให้ภาคการท่องเที่ยวมีการเจริญเติบโตมาก

ขึ้น สำหรับสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญในจังหวัดนครปฐม ได้แก่ องค์พระปฐมเจดีย์ พระราชวังสนามจันทร์ พุทธมณฑล พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ พระปฐมเจดีย์ พิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้งไทย วัดไร่ขิง ตลาดริมน้ำดอนหวาย และลานแสดงช้างและฟาร์มจระเข้สามพราน เป็นต้น (กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร, 2557, หน้า 31)

จากการศึกษาสภาพการณ์ของการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมในจังหวัดนครปฐมของ นรินทร์ สังข์รักษา (2553) พบว่า สภาพการณ์ของการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดนครปฐมนั้น นักท่องเที่ยวมีลักษณะการท่องเที่ยวแบบไป-เข้าเย็นกลับพาหนะที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยวส่วนมาก คือ รถยนต์ส่วนตัว มีพฤติกรรมท่องเที่ยววัดโบสถ์ อุทยานประวัติศาสตร์มากที่สุด และยังมีนักท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมมากที่สุด แต่อย่างไรก็ตามจากการศึกษาพบว่าปัญหา/อุปสรรคในส่วนของนักท่องเที่ยว ได้แก่ ในด้านการบริหารจัดการขาดการส่งเสริมอย่างจริงจัง ขาดการอำนวยความสะดวก มีปัญหาการติดขัดมาก การเดินทางไปมาไม่ค่อยสะดวก ป้ายบอกทางไม่มีป้ายโฆษณาปิดป้ายบอกทางทำให้มองเห็นไม่ชัดเจน ความสะอาดของสถานที่ท่องเที่ยว ที่จอดรถไม่ค่อยสะดวก ที่จอดรถหายาก ห้องน้ำน้อยไม่เพียงพอ ขาดความรู้ในแหล่งท่องเที่ยว ขาดเอกสารความรู้เชิงศิลปวัฒนธรรม การบริการของเจ้าหน้าที่ไม่ดี ไม่ค่อยบริการ เจ้าหน้าที่ไม่ค่อยปฏิบัติตามหน้าที่ ขาดการประชาสัมพันธ์และการแนะนำข้อมูลไม่ค่อยมี และขาดการสร้างเอกลักษณ์ความเป็นจังหวัดนครปฐม การบริการอาหารและเครื่องดื่มมีราคาแพง เอาเปรียบผู้บริโภค การบริการของที่ระลึกมีน้อยและราคาไม่เหมาะสม สำหรับในส่วนของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการท่องเที่ยว พบว่า ยังมีปัญหาในการจัดการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพที่สำคัญหลายประการ คือ การขาดการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง รวมถึงการจัดทำเว็บไซต์ การคมนาคมไม่สะดวก ไม่มีรถประจำทางมายังแหล่งท่องเที่ยว ขาดการมีส่วนร่วมและสนับสนุนอย่างจริงจังจากหน่วยงานของรัฐ ภูมิทัศน์/สถานที่จัดท่องเที่ยวคับแคบและไม่สะดวก การไม่มีสมาคมท่องเที่ยวที่เป็นศูนย์กลางภาคเอกชน ขาดการสื่อสารให้ความรู้ในการท่องเที่ยวและการไม่สามารถสื่อสารกับนักท่องเที่ยวได้ อย่างไรก็ตามจากการสำรวจลงพื้นที่และสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวรวมทั้งผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในพื้นที่ให้ข้อมูลว่า แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดนครปฐมยังมีปัญหาอีกหลายประการที่ยังไม่ได้รับการแก้ไข อาทิ ปัญหาการจราจรติดขัดและมีฝุ่นมากในช่วงทางเข้าสู่จังหวัดนครปฐม เนื่องจากอยู่ระหว่างขยายช่องทางการเดินรถให้กว้างขวางขึ้น ป้ายบอกทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ มีน้อยและไม่เด่นชัด สถานที่จอดรถในช่วงวันหยุด หรือเทศกาลไม่เพียงพอต่อความต้องการ แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ มีกิจกรรมการท่องเที่ยวและนันทนาการไม่หลากหลาย การประชาสัมพันธ์น้อยและข้อมูลในเว็บไซต์ไม่เป็นปัจจุบัน นอกจากนี้นักท่องเที่ยวยังต้องการให้แหล่งท่องเที่ยวมีการปรับปรุงภูมิทัศน์ และเพิ่มเติมในประเด็นต่าง ๆ คือ จุดพักผ่อนในแหล่งท่องเที่ยว ร้านอาหารและเครื่องดื่ม ห้องน้ำที่สะอาด เจ้าหน้าที่ดูแลนักท่องเที่ยว ความหลากหลายของสถานที่พักผ่อน จำนวนถนนหนทางที่เข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น สอดคล้องกับโคแซก และริมมิงตัน (Kozak & Rimmington, 2000); หว่องและลอย์ (Wong & Law, 2003) ที่กล่าวว่า แหล่งท่องเที่ยวต้องมีการพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว ทั้งนี้เพื่อให้นักท่องเที่ยวเกิดความพึงพอใจและกลับมาเที่ยวซ้ำและบอกต่อ ดังนั้นแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดนครปฐมจึงควรแก้ไขปัญหาและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว ทั้งนี้เพื่อให้นักท่องเที่ยวเกิดความพึงพอใจและกลับมาเที่ยวซ้ำหรือบอกต่อซึ่งถือเป็นเป้าหมายสูงสุดของความสำเร็จในการ

ดำเนินงานบริการทางการท่องเที่ยวจะขึ้นอยู่กับกลยุทธ์การสร้างความพึงพอใจให้กับนักท่องเที่ยว เพราะความพึงพอใจจะนำมาซึ่งการเติบโตและความยั่งยืน ทั้งนี้หากนักท่องเที่ยวเกิดความพอใจก็จะมีแนวโน้มที่เกิดความตั้งใจที่กลับมาใช้บริการหรือกลับมาเที่ยวซ้ำ รวมทั้งแนะนำให้บุคคลอื่นมาเที่ยว ด้วยการบอกต่อ

ในทำนองเดียวกันจากการศึกษาของนรินทร์ สังข์รักษา (2553) พบว่า ปัญหา/อุปสรรคและข้อเสนอแนะต่อการท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ การเดินทางไม่สะดวก ทั้งนี้เนื่องจากประเทศไทยยังคงมีปัญหาในเรื่องของระบบโลจิสติกส์โครงข่ายเส้นทางคมนาคมและระบบเชื่อมโยงการเดินทางท่องเที่ยวระหว่างเมืองท่องเที่ยวหลักและเมืองรอง นอกจากนี้แหล่งท่องเที่ยวของไทยยังคงกระจุกตัวอยู่เฉพาะในบางพื้นที่ขาดการพัฒนาและสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ไม่มีการกระจายและเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ใกล้เคียงสอดคล้องกับแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2559 (2555, หน้า 21) ที่ว่า โครงสร้างการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวยังเป็นจุดอ่อนสำคัญของการจัดการการท่องเที่ยวไทย กลไกการจัดการการท่องเที่ยวยังอ่อนแอขาดเอกภาพพัฒนาการท่องเที่ยวขาดความเชื่อมโยงระหว่างท้องถิ่น (แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.2555-2559, หน้า 21) อีกทั้งยังสอดคล้องกับมิ่งสรรพ ขาวสะอาด และคณะ (2551) ซึ่งได้กล่าวเกี่ยวกับปัญหาด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยว่าไม่ได้อยู่ที่เรื่องแหล่งท่องเที่ยว หากแต่อยู่ที่การจัดการห่วงโซ่อุปทานของการท่องเที่ยว (Tourism Supply Chain) ซึ่งก็คือการจัดการขั้นตอนต่าง ๆ ในการบริการที่ต้องต่อเนื่องและเป็นลูกโซ่ให้มีประสิทธิภาพทั้งในด้านเวลาดำเนินการ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความพึงพอใจสูงสุดซึ่งการจัดการห่วงโซ่คุณค่าก็คือ การจัดการโลจิสติกส์ แต่เนื่องจากการจัดการโลจิสติกส์ของการท่องเที่ยวนั้นจะมีความแตกต่างจากโลจิสติกส์ของอุตสาหกรรมอื่น ๆ ซึ่งในประเทศไทยยังมีการศึกษาวิจัยน้อยมาก โดยการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวจะมุ่งเน้นความสำคัญของความสะดวกสบาย ทันเวลา และความปลอดภัยที่ตรงตามความต้องการของแต่ละตลาดหรือกลุ่มนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะเรื่องของการตรงต่อเวลาและทันเวลาซึ่งเป็นความต้องการของนักท่องเที่ยวทุกประเภท ดังนั้นโลจิสติกส์จึงเป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญอันจะนำมาซึ่งการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันโดยเฉพาะในเรื่องธุรกิจการท่องเที่ยวที่เน้นเรื่องบริการที่มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุด โดยคำนึงถึงความต้องการและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเป็นสำคัญ

นอกจากนี้จากการศึกษาของ เถกิงศักดิ์ ชัยชาญ (2555) ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรปรับปรุงระบบขนส่งมวลชนสำหรับการท่องเที่ยวที่มีมาตรฐานเพื่อแก้ปัญหาคาไรทางกายภาพ ได้แก่ การไม่มีระบบขนส่งมวลชนเพื่อรองรับการท่องเที่ยวความปลอดภัย ณ สถานีขนส่งการเดินทางท่องเที่ยวในชนบทโดยขนส่งมวลชนและการเดินทางในกรณีฉุกเฉิน นอกจากนี้ควรเร่งปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคที่ส่วนใหญ่อยู่ในองค์ประกอบของโลจิสติกส์การท่องเที่ยวและเป็นดัชนีประเมินศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านอุปทานที่มักให้น้ำหนักถึงร้อยละ 40 โดยภาครัฐให้เหมาะสมเพียงพอ จากการศึกษาข้างต้นจะเห็นได้ว่าการพัฒนาระบบโลจิสติกส์และโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งที่มีประสิทธิภาพจะช่วยสนับสนุนการท่องเที่ยว

จากการที่นักวิจัยดังกล่าวข้างต้นได้มีการนำเสนอแนะแนวทางการพัฒนาศักยภาพและการจัดการโลจิสติกส์จังหวัดนครปฐม พบว่า ยังมีปัญหาด้านศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในประเด็นสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว การบริหารจัดการแหล่ง

ท่องเที่ยวที่พักในแหล่งท่องเที่ยว และกิจกรรมการท่องเที่ยว ปัญหาด้านการจัดการโลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยวในประเด็นการจัดการทางกายภาพ การจัดการสารสนเทศ และการทำธุรกรรมทางการเงินขณะท่องเที่ยว โดยด้านศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในประเด็นสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว เช่น ภูมิทัศน์ ความสะอาด ความปลอดภัย และสถานที่พักผ่อนในแหล่งท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว เช่น ร้านอาหารและเครื่องดื่มยังไม่เพียงพอ ห้องน้ำ/สุขาไม่สะอาดและไม่เพียงพอต่อความต้องการ ถึงขณะมีน้อย เป็นต้น ด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว เช่น ที่จอดรถไม่เพียงพอ ขาดเจ้าหน้าที่มาอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว ด้านที่พักในแหล่งท่องเที่ยว เช่น ยังไม่หลากหลาย ยังไม่ทันสมัย ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวยังมีน้อย ส่วนปัญหาการจัดการโลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยวในประเด็นการจัดการทางกายภาพ เช่น จำนวนถนนไปยังแหล่งท่องเที่ยวยังมีน้อย ป้ายบอกเส้นทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวมีน้อย ด้านการจัดการสารสนเทศ เช่น การประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวผ่านสื่อต่าง ๆ เป็นต้น จึงทำให้คณะผู้วิจัยเห็นว่าควรต้องมีการศึกษาแนวทางการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวและการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดนครปฐม ทั้งนี้เนื่องจากยังมีการศึกษาในลักษณะของการบูรณาการร่วมกันในประเด็นดังกล่าวยังมีน้อยมาก และผู้วิจัยยังมองว่าการศึกษาในครั้งนี้จะสามารถนำผลการศึกษาไปใช้เพื่อหาแนวทางการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวและแนวทางการพัฒนาระบบโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวของจังหวัดนครปฐมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว การจัดการโลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยว และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวในปัจจุบันของจังหวัดนครปฐม
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดนครปฐม
3. เพื่อเสนอแนวทางการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวและการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดนครปฐม

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวและการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดนครปฐม มีรายละเอียดขอบเขตการวิจัยดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดนครปฐม จำนวน 1,852,746 คน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2557)
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น
 - 2.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดนครปฐม สถานที่ในการสุ่มตัวอย่างจากแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในจังหวัดนครปฐม อันได้แก่

องค์พระปฐมเจดีย์ พระราชวังสนามจันทร์ พุทธมณฑล พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พระปฐมเจดีย์ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ หอศิลป์ไทย วัดไร่ขิง ตลาดริมน้ำดอนหวาย ลานแสดงช้างและฟาร์มจระเข้สามพราน แล้วทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster (Area) Random Sampling) และทำการสุ่มเลือกตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience หรือ Accidental Sampling) ซึ่งคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Taro Yamane (Yamane, 1967) ที่ระดับความคลาดเคลื่อน .05 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการสัมภาษณ์เชิงลึก ได้แก่ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดนครปฐม ประกอบด้วย 4 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ประกอบการร้านค้า ประชาชนในท้องถิ่น นักท่องเที่ยวเจ้าหน้าที่ภาครัฐ (เจ้าหน้าที่สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดนครปฐม) และเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น (อบต.) โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 13 คน ซึ่งผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก โดยผู้วิจัยได้นำวิธีการของการวิจัยเชิงคุณภาพมาใช้เพื่อให้ได้รายละเอียดและทิศทางในการเพิ่มศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวรวมทั้งแนวทางในการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดนครปฐม

3. ตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัยเชิงปริมาณ แบ่งออกเป็น

3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่

3.1.1 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย

- 1) เพศ
- 2) อายุ
- 3) สถานภาพ
- 4) การศึกษา
- 5) อาชีพ
- 6) รายได้

3.1.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดนครปฐม ประกอบด้วย

- 1) ปัจจัยศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่
 - (1) สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว
 - (2) สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว
 - (3) การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว
 - (4) ที่พักในแหล่งท่องเที่ยว
 - (5) กิจกรรมการท่องเที่ยว
- 2) ปัจจัยการจัดการโลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยว ได้แก่
 - (1) ด้านการจัดการทางกายภาพ
 - (2) ด้านการจัดการสารสนเทศ
 - (3) ด้านการทำธุรกรรมทางการเงินขณะท่องเที่ยว

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดนครปฐม ประกอบด้วย

3.2.1 ด้านคุณค่าทางการท่องเที่ยว

3.2.2 ด้านคุณค่าทางการจัดการโลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยว

4. ตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัยเชิงคุณภาพ แบ่งออกเป็น

4.1 ปัจจัยศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว

4.2 ปัจจัยการจัดการโลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยว

4.3 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดนครปฐม

5. ระยะเวลาการทำวิจัย การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการระหว่างเดือน ธันวาคม 2559 – ธันวาคม

2560

สมมติฐานการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดนครปฐม ประกอบด้วย ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว การจัดการโลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยวซึ่งมีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดนครปฐม จึงได้ทำการตั้งสมมติฐานไว้ดังนี้

1. ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดนครปฐม

2. การจัดการโลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยวส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดนครปฐม

คำจำกัดความที่ใช้ในงานวิจัย

ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว หมายถึง ความสามารถต่าง ๆ ที่ช่วยเสริมให้แหล่งท่องเที่ยว นั้น ๆ มีความเหมาะสมสำหรับการท่องเที่ยว ประกอบด้วย สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว ที่พักในแหล่งท่องเที่ยว และกิจกรรมการท่องเที่ยว

สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว หมายถึง สิ่งที่สามารถโน้มน้าวใจให้เกิดความสนใจปรารถนาที่จะไปท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ การมีแหล่งท่องเที่ยวที่ทรงคุณค่าทางประวัติศาสตร์ ศาสนา ศิลปกรรมและสถาปัตยกรรม แสดงถึงความเป็นอยู่ของชุมชนและสังคม รวมทั้งมีความเป็นมาทางด้านวัฒนธรรม ประเพณีที่สืบค้นได้

สิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่รองรับการเดินทางท่องเที่ยว เพื่อให้การเดินทางท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบายมากที่สุด ได้แก่ การมีศาลาที่พักหรือจุดชมวิวในแหล่งท่องเที่ยว ห้องน้ำหรือห้องสุขาที่เพียงพอ น้ำดื่มและน้ำใช้บริเวณใกล้เคียงแหล่งท่องเที่ยว บริการร้านอาหารและเครื่องดื่ม ร้านขายของที่ระลึก ศูนย์รับแจ้งเหตุนักท่องเที่ยว โรงพยาบาลหรือสาธารณสุขใกล้แหล่งท่องเที่ยว รวมถึงปั้มน้ำมันและก๊าซ

การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว หมายถึง การดำเนินการใด ๆ เพื่อให้นักท่องเที่ยวบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ได้แก่ การมีป้ายอธิบายข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยว ป้ายบอกทิศทางและตำแหน่งของแหล่งท่องเที่ยว โครงสร้างพื้นฐานในแหล่งท่องเที่ยวที่เหมาะสม เจ้าหน้าที่ดูแลเพียงพอสื่อและสามารถดูแลความปลอดภัยได้อย่างทั่วถึง การติดตั้งป้ายและสัญญาณเตือนภัย อุปกรณ์และเครื่องมือบรรเทาสาธารณภัย รวมถึงการจัดเตรียมอุปกรณ์ปฐมพยาบาลเบื้องต้น

ที่พักในแหล่งท่องเที่ยว หมายถึง สถานที่ที่จัดตั้งขึ้นในแหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้บริการแหล่งพักพิงชั่วคราวสำหรับนักท่องเที่ยว ได้แก่ การมีที่พักประเภทต่าง ๆ ให้นักท่องเที่ยวเลือกพักได้ตามความเหมาะสม ชื่อเสียงของห้องพัก การออกแบบและตกแต่งห้องพัก ความสะอาดของห้องพัก สิ่งอำนวยความสะดวกที่ทันสมัย การให้บริการอาหารและเครื่องดื่มที่มีคุณภาพ ความเอาใจใส่ต่อการให้บริการ ความพร้อมของอุปกรณ์ปฐมพยาบาลเบื้องต้น ระบบรักษาความปลอดภัยที่ดี และระบบจองห้องพักผ่านอินเทอร์เน็ต

กิจกรรมการท่องเที่ยว หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวซึ่งสอดคล้องกับสถานที่ท่องเที่ยว เช่น กิจกรรมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ กิจกรรมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่จัดขึ้นเป็นประจำทุกฤดูกาล กิจกรรมการท่องเที่ยวทางศาสนา กิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับประเพณีไทยและเงินที่เข้ากันได้ กิจกรรมท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับประเพณีและวัฒนธรรมไทยที่สนุกสนาน การเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ กิจกรรมการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวทำร่วมกับชุมชน ความน่าสนใจและหลากหลายของสินค้าที่จำหน่ายในแหล่งท่องเที่ยว

การจัดการโลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยว หมายถึง การดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวด้วยการประยุกต์ใช้ศาสตร์ของโลจิสติกส์สำหรับการเคลื่อนย้ายผู้โดยสารที่เป็นนักท่องเที่ยวอย่างครบวงจร ตั้งแต่จุดเริ่มต้นการเดินทางเข้ามาสู่จังหวัดนครปฐม จนกระทั่งเดินทางกลับประกอบด้วย การจัดการทางกายภาพเพื่อการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว การจัดการการสารสนเทศ (การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของนักท่องเที่ยว) และการทำธุรกรรมทางการเงินขณะท่องเที่ยว (ด้านความสะดวกทางการเงิน)

การจัดการทางกายภาพเพื่อการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางของนักท่องเที่ยวและความสะดวกสบายในการเดินทาง ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับการจัดระบบจราจรที่ได้มาตรฐาน ความรวดเร็วในการเดินทาง ระบบขนส่งมวลชนทุกประเภทสามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว รถขนส่งมีตารางเวลาการเดินทางที่แน่นอน ความเหมาะสมของตารางเวลาในการเดินทาง ความตรงต่อเวลาหรือการรักษาเวลาในการให้บริการ ความปลอดภัยในการเดินทางโดยขนส่งส่วนบุคคล ความปลอดภัย ณ สถานีขนส่ง ความปลอดภัย ณ สถานที่ท่องเที่ยว ความปลอดภัยในเขตชุมชน ความสะดวกสบายของสถานที่ตั้งของสถานีรถไฟ สถานีรถโดยสารประจำทาง ที่พักที่ให้บริการสำหรับนักท่องเที่ยว ความสะดวกในการเดินทางกรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ทุกฤดูกาล การเข้าถึงแหล่งอาหารและเครื่องดื่ม

การจัดการสารสนเทศ (การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของนักท่องเที่ยว) หมายถึง การให้ข้อมูลข่าวสารแก่นักท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นการเข้าถึงข้อมูลด้านการเดินทางมาท่องเที่ยว ความชัดเจนของข้อมูล ความถูกต้องครบถ้วนของข้อมูล ข่าวสาร ความถูกต้อง ชัดเจน ข้อมูลด้านอาหารและเครื่องดื่ม ความถูกต้องครบถ้วน ข้อมูลจากเว็บไซต์อย่างเป็นทางการ ความถูกต้อง เพียงพอของข้อมูล

ด้านสถานที่พักแรม ความถูกต้องของข้อมูล ณ สถานที่ท่องเที่ยว ความถูกต้องครบถ้วนของข้อมูล ณ สำนักงานการท่องเที่ยวจังหวัดนครปฐม การประชาสัมพันธ์สถานที่ท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง การประชาสัมพันธ์กิจกรรมท่องเที่ยวหรือเทศกาลผ่านสื่อต่างๆ การให้ข้อมูลประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว จังหวัดนครปฐม เป็นภาษาต่างๆ มีบูธประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ณ สถานีขนส่งศูนย์บริการข้อมูลการท่องเที่ยวครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ เว็บไซต์ข้อมูลการท่องเที่ยวมีการปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยตลอดเวลา เว็บไซต์ข้อมูลการท่องเที่ยวสะดวกต่อการใช้งาน แหล่งท่องเที่ยวมีเจ้าหน้าที่ที่ให้ความรู้ อย่างเพียงพอ

การทำธุรกรรมทางการเงินขณะท่องเที่ยว (ด้านความสะดวกทางการเงิน) หมายถึง การอำนวยความสะดวกเรื่องการจ่ายชำระค่าสินค้าหรือบริการท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็ความสะดวกในการใช้บัตรเครดิต/บัตรเดบิตได้ตลอดเวลา ความสะดวกของเครื่องเบิกเงินสดอัตโนมัติ (ATM) ที่มีเพียงพอต่อความต้องการตลอดเวลา

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดนครปฐม หมายถึง การแสดงออกทางด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ตอบสนองทางบวกต่อสิ่งต่างๆ ครอบคลุมทั้งด้านคุณค่าทางการท่องเที่ยวและคุณค่าทางการจัดการโลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยว

ด้านคุณค่าของการท่องเที่ยว หมายถึง การตระหนักและการให้ความสำคัญในคุณค่าของการท่องเที่ยวที่มีต่อการดำเนินชีวิตในด้านต่าง ๆ ได้แก่ คุณค่าทางการเงินหรือความคุ้มค่าเงิน และคุณค่าเชิงอารมณ์

คุณค่าทางการเงินหรือความคุ้มค่าเงิน หมายถึง ความสอดคล้องของสิ่งที่ให้มูลค่าสูงเมื่อเทียบกับสิ่งที่สูญเสียไปจากการท่องเที่ยว ได้แก่ ความคุ้มค่าในการมาท่องเที่ยว ความคุ้มค่ากับเงินที่ใช้จ่าย ความคุ้มค่ากับเวลาที่เสียไป ประสบการณ์ที่ได้รับคุ้มค่า และการยินดีจ่ายเพื่อกลับมาอีกครั้ง

คุณค่าเชิงอารมณ์ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่ลึกซึ้งอันเกิดจากการท่องเที่ยว ได้แก่ ความสุขที่ได้รับจากการท่องเที่ยว ความเพลิดเพลินที่ได้รับจากการท่องเที่ยว การผ่อนคลายความตึงเครียดจากการทำงาน/ การเรียน ความรู้ที่ได้รับจากการท่องเที่ยว ความประทับใจที่ดีกว่าที่คาดหวังไว้ การเสริมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว/ ผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว การได้พบปะสังสรรค์กับคนในครอบครัว/ ผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว และความน่าสนใจของการเชื่อมโยงเส้นทางระหว่างการเดินทางท่องเที่ยว

คุณค่าทางการจัดการโลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยว หมายถึง กิจกรรมการเคลื่อนย้าย การขนส่งที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ที่เร็วที่สุด คุ้มค่าที่สุด ได้แก่ ความสะดวกในการเดินทาง การเลือกเดินทางได้หลากหลายวิธี คุณภาพของเส้นทางที่จะเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยว กระบวนการอำนวยความสะดวกที่ดีแก่นักท่องเที่ยว การจัดการด้านระบบขนส่งสาธารณะในเมืองและการจราจรทางถนน คุณภาพของยานพาหนะที่ให้บริการสาธารณะ การให้บริการเสริมของยานพาหนะที่ให้บริการสาธารณะ

ความต้องการเพื่อการพัฒนาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวและการจัดการโลจิสติกส์ในแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดนครปฐม หมายถึง ความปรารถนาที่จะให้แหล่งท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้น ได้แก่ ความต้องการเพื่อพัฒนาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว และความต้องการเพื่อพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์ในแหล่งท่องเที่ยว

ความต้องการเพื่อพัฒนาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว หมายถึง ความปรารถนาที่จะให้แหล่งท่องเที่ยวมีความพร้อมและมีความสามารถในการจัดการท่องเที่ยวได้อย่างมีคุณภาพ ได้แก่ ความต้องการเพื่อพัฒนาสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว ที่พักในแหล่งท่องเที่ยว และกิจกรรมการท่องเที่ยว

ความต้องการเพื่อพัฒนาสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว หมายถึง ความปรารถนาที่จะให้แหล่งท่องเที่ยวมีความสามารถโน้มน้าวใจให้นักท่องเที่ยวเกิดความสนใจปรารถนาที่จะไปท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ การฟื้นฟูสภาพแหล่งท่องเที่ยวในส่วนที่เสื่อมโทรมให้ใหม่อยู่เสมอ เพิ่มการดูแลเรื่องความสะอาดของสถานที่ท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยวมีความปลอดภัย มีการปรับปรุงภูมิทัศน์ของสถานที่ท่องเที่ยว มีสถานที่พักผ่อนบริเวณแหล่งท่องเที่ยวเพียงพอ เหมาะสม สถานที่ท่องเที่ยวอยู่ไม่ไกลจากแหล่งชุมชน และมีการส่งเสริมความร่วมมือการจัดการท่องเที่ยวเป็นเครือข่ายในพื้นที่ใกล้เคียง

ความต้องการเพื่อพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว หมายถึง ความปรารถนาที่จะให้แหล่งท่องเที่ยวมีสิ่งต่างๆ ที่รองรับการเดินทางท่องเที่ยว เพื่อให้การเดินทางท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบายมากที่สุด ได้แก่ มีห้องน้ำ/สุขาที่สะอาดเพียงพอ เพิ่มจำนวนห้องน้ำตามสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ มีร้านจำหน่ายอาหารเครื่องดื่มเพียงพอ มีธุรกิจของที่ระลึกระหว่างทางเพิ่มขึ้น มีการอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่น มีการอบรมคนในพื้นที่ในการให้คำแนะนำ มีคำแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวที่ใกล้เคียง เพิ่มจุดวางถังขยะ เพิ่มการกำจัดขยะ

ความต้องการเพื่อพัฒนาการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว หมายถึง ความปรารถนาที่จะให้แหล่งท่องเที่ยวมีการดำเนินการใด ๆ เพื่อให้นักท่องเที่ยวบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ได้แก่ เพิ่มสถานที่จอดรถตามแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ เพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ และหน่วยบริการดูแลนักท่องเที่ยวอย่างทั่วถึง

ความต้องการเพื่อพัฒนาที่พักในแหล่งท่องเที่ยว หมายถึง ความปรารถนาที่จะให้แหล่งท่องเที่ยวมีการให้บริการแหล่งพักพิงชั่วคราวสำหรับนักท่องเที่ยว ได้แก่ ความหลากหลายของสถานพักแรม การออกแบบและตกแต่งห้องพักในสไตล์ต่าง ๆ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ทันสมัยภายในห้องพัก

ความต้องการเพื่อพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยว หมายถึง ความปรารถนาที่จะให้แหล่งท่องเที่ยวจัดกิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้นเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวซึ่งสอดคล้องกับสถานที่ท่องเที่ยวได้แก่ เพิ่มกิจกรรมนันทนาการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว เพิ่มการจัดงาน/กิจกรรมต่างๆ ทางการท่องเที่ยว

ความต้องการเพื่อพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์ในแหล่งท่องเที่ยว หมายถึง ความปรารถนาที่จะให้แหล่งท่องเที่ยวมีการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวสำหรับการเคลื่อนย้ายนักท่องเที่ยวอย่างครบวงจรตั้งแต่จุดเริ่มต้นการเดินทางเข้ามาสู่จังหวัดนครปฐม จนกระทั่งเดินทางกลับได้แก่ ความต้องการเพื่อพัฒนาการจัดการทางกายภาพ และการจัดการสารสนเทศ

ความต้องการเพื่อพัฒนาการจัดการทางกายภาพ หมายถึง ความปรารถนาที่จะให้แหล่งท่องเที่ยวมีการดำเนินงานด้านการเดินทางของนักท่องเที่ยวและความสะดวกสบายในการเดินทาง ได้แก่ มีแผนที่เส้นทางการท่องเที่ยวและแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว มีเส้นทางเข้าแหล่งท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น มีจำนวนถนนเพิ่มขึ้น ถนนมีความสะอาดและสะดวกต่อการสัญจร มีสภาพถนนดีขึ้น เพิ่มจำนวนโคม

ไฟส่องทาง ลดปริมาณฝุ่นบนถนนให้น้อยลง ปรับปรุงการระบายน้ำของเส้นทางเข้าแหล่งท่องเที่ยว มีสถานที่แวะเที่ยวเพิ่มขึ้น รถสาธารณะให้บริการรับส่งที่ตรงเวลา มีการจัดรถสาธารณะในจำนวนที่มากขึ้น เพิ่มป้ายบอกเส้นทางการเดินทาง ระยะห่างของป้ายแสดงเส้นทางการท่องเที่ยว ป้ายแสดงเส้นทางการท่องเที่ยวมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ มีบริการรถเช่าราคาถูกดี มีสถานที่จอดรถเพียงพอเหมาะสม มีการบำบัดน้ำเสีย

ความต้องการเพื่อพัฒนาการจัดการสารสนเทศ หมายถึง ความปรารถนาที่จะให้แหล่งท่องเที่ยวมีการดำเนินงานในการให้ข้อมูลข่าวสารแก่นักท่องเที่ยวได้แก่ การเพิ่มการประชาสัมพันธ์ทางสื่อสังคมออนไลน์ เพิ่มการโฆษณาประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อโทรทัศน์และวิทยุ เพิ่มการประชาสัมพันธ์ทางแผ่นพับเพิ่มขึ้น เพิ่มการประชาสัมพันธ์ผ่านทางหนังสือ / วารสาร หรือบทความทางการท่องเที่ยว และเพิ่มการประชาสัมพันธ์ผ่านการจัดกิจกรรมเป็นรายปี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. มหาวิทยาลัยสวนดุสิตสามารถนำผลการวิจัยที่ได้ใช้ประกอบการเรียนการสอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้องได้
2. รัฐบาลสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการวางแผนกรอบนโยบายการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดนครปฐม และจังหวัดที่มีลักษณะการท่องเที่ยวที่คล้ายกันให้เกิดเป็นการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ซึ่งจะส่งผลต่อการสร้างรายได้จากแหล่งท่องเที่ยวให้เพิ่มขึ้นโดยเน้นความเป็นประชารัฐที่เน้นการพัฒนาอย่างบูรณาการและมีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายทั้งจากภาครัฐและภาคประชาชน
3. องค์กรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสามารถนำผลการศึกษาไปใช้ในการกำหนดแผนและกลยุทธ์ในการสนับสนุนการท่องเที่ยวในจังหวัดนครปฐม และพัฒนาในประเด็นที่บกพร่องทางการท่องเที่ยวของจังหวัดนครปฐมได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น เนื่องจากผลการศึกษาได้รวบรวมผลการศึกษาแบบบูรณาการด้านต่าง ๆ เพื่อให้มองเห็นภาพได้ง่ายขึ้น โดยเน้นถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและประเด็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพในด้านการจัดการโลจิสติกส์ที่จะเน้นปัจจัยที่สนับสนุนการท่องเที่ยวของจังหวัดนครปฐมให้มีอัตรานักท่องเที่ยวเพิ่มสูงขึ้น
4. ประชาชนชาวไทยเกิดความตระหนักในคุณค่าการท่องเที่ยวของไทย รวมถึงการให้การสนับสนุนและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมไทย โดยหันมาท่องเที่ยวภายในประเทศมากยิ่งขึ้น